

navnlig Venstre, maatte resignere i vore Fordringer til Finansloven. Ja, det er rigtigt, men det er ogsaa Systemskiftet. Vi komme nu som tidligere frembærende de Krav fra Befolkningens Side, som vi kende, men vi ere netop paa Grund af Systemskiftet pligtige til at arbejde med Regeringen paa at holde Balance paa Finansloven og altsaa resignere. Det var ikke saaledes under Højre, som det ærede Medlem sagde. Vi ville komme til at savne, sagde han, Højres føjelige Ministre. Nej, det ville vi ikke. Føjeligheden fra Højres Ministre kunde jo f. Eks. tænkes at være deres onde Samvittigheds Trang til paa deres ulovlige Finanslove at faa optaget Bevillinger, der i det mindste havde formel Lovlighed. Nej, vi resignere, men derfor ville vi lige godt frembære Landets Krav, og jeg tillader mig da over for den ærede Trafikminister blandt andre at komme med et Par Andragender.

Der er saaledes rundt omkring fra Vestjylland fremkommet Andragender, der foreligge her i Rigsdagen, om at forbedre Trafikforholdene, for at faa en bedre Forbindelse mellem Vestkysten og København i Lighed med de forbedrede Forhold, som ere indtraadte paa Østkysten og Øerne. Der er i Jylland Ønske om bedre Trafikforhold til Norge og Sverige. Der er paa Finansloven bevilget en Sum til en Forbindelse mellem Frederikshavn og Sverige, men Forbindelsen er højst tarvelig og af liden Betydning. — Til den højttærede Indenrigsrigsminister vil jeg gerne rette en Anmodning om at tage under Overvejelse, om 31 Postbude, som ere blevne fast ansatte, ikke, i Lighed med hvad der er sket andre Steder i tidligere Tid, kunne faa den Tid, i hvilken de have været privat ansatte Postbude, regnet med til Alderstillægene og Pensionen. — Endelig vil jeg gerne henvende mig til den ærede Justitsminister med Forespørgsel, om det ikke var muligt, at den Afgift, som ydes paa Fanø til Birkedommerembedet, maatte bortfalde, efter at Embedet er bortfaldet. Det synes allesammen, at være berettigede Krav, og de ere saa smaa, at jeg haaber, at Finanserne kunne taale, at de indedekkommes.

Det ærede Medlem for Frederiksberg kom ogsaa ind paa Toldspørgsmaalet. Det samme har flere ærede Medlemmer gjort, men det er mærkeligt, at disse Krav om Reformen paa Toldlovgivningen fremkomme væsentligt fra aabenlyse eller skjulte Modstandere af Systemskiftets Ministerium. Ingen kan dog tvivle om, at der inden for Regeringspartiet er lige saa

stor Trang, lige saa stærkt Ønske om Reformen paa Toldens Omraade som hos de Herrer. Men naar netop Modstandere af Ministeriet have fremdraget dette Spørgsmaal, synes den Tanke at ligge nær, at det er Mening, at denne Sag skal bruges til Angreb paa Ministeriet og vort Parti. Vort Parti repræsenterer jo dog i sin store Helhed væsentlig Landbruget, og ingen kan jo tvivle om, at Landbruget imødeser en Toldreform med stor Interesse. Det fremgaar af de Adresser og Resolutioner, som ere vedtagne rundt omkring i Landet. Men naar nu Regeringens Modstandere fremdrage Toldspørgsmaalet saa stærkt, undrer det mig, at ingen af dem nævner, hvad det er for Positioner paa Toldloven, som de ere saa hidsige efter at faa reformerede. De sige, at de ville have Livsfornødenhederne fri for Told. Ja, jeg ved ikke rettere, end at alle de Artikler, hvorpaa der er Told, eller alle de Positioner, eller den Import, hvorpaa der er Told, for saa vidt er Livsfornødenheder, som vort Folk forlanger dem importerede; man vilde jo ellers ikke have dem, hvis det ikke var Fornødenheder. Saa Grænsen mellem, hvad der er Livsfornødenheder, og hvad det ærede Medlem for Frederiksberg kaldte Luksus, vilde jeg gerne en Gang have fastslaaet. Det er vanskeligt at sige, hvad der er Fornødenheder og hvad der er Luksus. Og nævn mig saa de Positioner, det gælder om at reformere! Tager man de aldeles direkte, allernødvendigste Fornødenheder for Befolkningen, ere de jo toldfri. Alt det, Tyskland har lagt Told paa i den senere Tid, og som Chamberlain i England vil have Told paa, er toldfrit her i Landet. Der er ingen Told paa Kød og Flæsk, alle Fedevarer gaa frit ind, Korn er frit, Mel er frit. Af de nødvendige Livsfornødenheder bliver der egentlig talt kun tilbage Salt, Petroleum, Sukker, Øl og — Brændevin. Men er det Øl og Brændevin, de ærede Medlemmer, der forlange en Reform paa Toldloven, ville have frit? Det tror jeg ikke. Der bliver saa kun de 3 andre tilbage, Salt, Sukker og Petroleum. Salt er jo ubetinget en Livsfornødenhed, men Skatten derpaa er vist saa ringe, at det ikke kan være en politisk Opgave for de ærede Medlemmer at faa den afskaffet. Hvad Petroleum angaar, ja, lad os faa den frit, det vilde være en Lettelse for os Jordbrugere, thi det er os, der væsentlig bruge Petroleum. I Byerne tror jeg ikke, at Kommunerne vilde blive saa glade ved at faa Petroleum som Konkurrent til deres